

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 24.926 van 24 maart 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 5 januari 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat M. DUMONT en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en 'Nkambe' als etnische origine te hebben. U bent geboren in Bansa en groeide op bij uw ouders in Nkambe. Nadat u de lagere school voltooide, verhuisde u naar Bamenda waar u achter 'Finance Junction – New Layout – Nkwen' woonde. Nadat u afstudeerde aan de 'High School' in 2005 tot 27 februari 2008 woonde u bij uw oom (A.N.) te Bamenda, die 'organising secretary' van de Southern Cameroons National Council (hierna SCNC) was in Mezam. In oktober 2005 werd u lid van de SCNC. Ook uw ouders (G.W.) en (N.D.), uw broer (G.R.R.) zijn lid van deze organisatie. Op 27 februari 2008 deed u een eerste activiteit voor de SCNC. Uw vrienden (S.C.A.) en (P.V.) overtuigden u om 26 februari 2008 's avonds met hen mee te gaan naar Bafut en daar de ochtend nadien T-shirts en pamfletten uit te delen. Jullie keerden op 27 februari 2008 terug naar Bamenda en moesten daar een rapport van SCNC-Bafut afgeven. Door een staking was Commercial Avenue afgezet, waarop jullie uit de wagen stapten. U werd samen met uw vrienden en vele anderen door de gendarmen gearresteerd en naar de 'Public Security' meegenomen waar men een T-shirt en een pamflet van de SCNC aantrof in uw rugzak. U werd geslagen en men vroeg u waar u vandaan kwam. Verder stelde

men geen vragen. Op 1 maart 2008 werd u – samen met een dertigtal andere leden van de SCNC – getransfereerd naar 'Central Prison – Up Station' te Bamenda. U werd er geslagen en men vroeg u naar de plannen van de SCNC. U bekende dat u kennis had van een actie van de 'Rapid Intervention Force', een gewapende vleugel van de SCNC. U dacht dat u omwille van het geven van deze informatie op 3 maart 2008 samen met ongeveer tien andere personen getransfereerd werd naar de 'New Bell Prison' te Douala. U werd er opgesloten in een cel met meer dan honderd personen en werd er geslagen en ondervraagd. Op 29 juni 2008 rond 23 uur hoorde u schoten aan de poort van de gevangenis en kon u wegvlugten met een massa andere gevangenen. U ging een bar in de wijk 'Bepanda' binnen en raakte aan de praat met een persoon – (S.) – die in de 'Banso taal' telefoneerde. U legde hem uw situatie uit en kon bij hem overnachten. De dag nadien bracht hij u naar uw oom (E.B.) die in Limbe woonde. U bleef bij hem van 1 juli 2008 tot 24 augustus 2008. U bleef binnen, omdat de politie overal controles deed, uw oom (A.N.) ondertussen gearresteerd werd en uw ouders bedreigd werden. Na drie weken verblijf bij (E.B.) vertelde uw oom u dat hij regelingen trof om u uit het land te krijgen. Op 24 augustus 2008 bracht uw oom u naar de luchthaven van Douala. Samen met een smokkelaar vloog u met een rechtstreekse vlucht van 'SN Brussels' tot België waar u op 25 augustus 2008 asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de overheid omwille van uw activiteiten voor de SCNC, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst kunt u uw band met uw oom (A.N.), organising secretary van de SCNC in Mezam (gehoor CGVS, p.7), niet aannemelijk maken.

U verklaarde dat u vanaf uw afstuderen aan de 'High School' in 2005 tot op 27 februari 2008 bij uw oom (A.N.) woonde (gehoor CGVS, p.13). U gaf aan dat de volledige naam van uw oom '(A.N.)' is en toen de dossierbehandelaar u vroeg of er geen 'derde deel' in zijn naam voorkwam, antwoordde u ontkennend (gehoor CGVS, p.25). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat zijn volledige naam '(D.A.N.)' is. Toen de dossierbehandelaar u vroeg naar de leeftijd van uw oom (A.N.), gaf u aan dat u het niet juist weet, maar dat hij tussen de 35 en de 37 jaar oud moet zijn (gehoor CGVS, p.13). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat de leeftijd van (D.A.N.) 56 jaar is. Toen u werd gevraagd wanneer uw oom werd gearresteerd, gaf u aan dat hij op 1 oktober 2006 in de 'Cow Street' werd gearresteerd en opgesloten voor één maand. Verder gaf u aan dat hij nadien nog één keer werd gearresteerd – u weet niet meer wanneer – en opgesloten werd voor één maand. U weet evenmin de reden van deze arrestatie, maar u gaf wel aan dat hij in 'Ntarikon' werd gearresteerd. Verder werd hij niet meer gearresteerd in de periode dat u bij hem woonde (gehoor CGVS, p.13-14). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat uw oom (D.A.N.) op 20 januari 2007 werd gearresteerd tijdens een persconferentie in de Cow Street. Bovenstaande onwetendheden maken de door u geschetste band met ((D.)) (A.N.) niet aannemelijk en bijgevolg is de door hem gegeven opdracht voor de SCNC (gehoor CGVS, p.13 en 15) die u op 27 februari 2008 uitvoerde en die tot uw arrestatie leidde ongeloofwaardig.

Verder dient te worden vastgesteld dat u uw lidmaatschap van en uw activiteiten voor de SCNC niet aannemelijk kan maken.

U verklaarde dat u in oktober 2005 lid werd van de SCNC, omdat u onafhankelijkheid [van Southern Cameroon] wou en omdat uw ouders (G.W.) en (N.D.) en uw oom (A.N.) ook lid waren van deze organisatie (gehoor CGVS, p.8-9). Toen de dossierbehandelaar u vroeg om SCNC-mensen te noemen uit de 'Local Government

Area (hierna LGA) van 'Mezam County', kon u enkel de chairman – Muma Emmanuel – noemen en vermeldde u verder (Z.) als chairman van de LGA van Bamenda en (N.S.) en (A.), twee activisten. U voegde eraan toe dat u hen van gezicht kent, niet van naam (gehoor CGVS, p.11). Toen u werd gevraagd wie de functies van 'treasurer' en 'vice-chairman' uitoefenden, bij respectievelijk de LGA van Mezam County en de LGA van Bamenda, moest u het antwoord schuldig blijven. Wat de 'treasurer' en 'vice-chairman' bij de LGA van Mezam County betreft, gaf u aan dat u hen van gezicht kent, niet van naam. Voor wat de 'treasurer' en 'vice-chairman' van de LGA van Bamenda betreft, gaf u aan dat u hun naam niet kent, omdat vooral de belangrijke mensen naar de meetings kwamen en dat de meetings van de LGA in kleinere dorpen plaatsvinden zoals Bafut (gehoor CGVS, p.11-12 en 25). Aangezien u aangaf dat u lid was van de SCNC in Bamenda, Mezam County (gehoor CGVS, p.11) en dat uw oom (A.N.) de organiserende secretaris is van Mezam County (gehoor CGVS, p.7) kan men verwachten dat u de personen die deze belangrijke functies binnen de LGA uitoefenen, kan noemen. Bovendien is het merkwaardig dat u hen van gezicht zou kennen, maar niet bij naam kan noemen. Ook het argument dat u de namen niet kent, omdat vooral de belangrijke mensen naar de meetings kwamen en dat de meetings van de LGA in kleinere dorpen plaatsvinden zoals Bafut verklaart uw onwetendheid niet, daar u zelf aanhaalde dat u op 27 februari 2008 naar een meeting in Bafut ging (gehoor CGVS, p.15). Verder verklaarde u dat u af en toe naar meetings van de SCNC ging in de Cow Street in Bamenda en dat u op de hoogte was van het plaatsvinden van zulke meeting via uw oom (A.N.). Hoe 'gewone leden' die uw oom niet kennen op de hoogte zijn wanneer zulke bijeenkomst plaatsvindt, weet u niet (gehoor CGVS, p.10-11). Bovendien weet u niet of de Southern Cameroon National Youth League deel uitmaakt van de SCNC en weet u ook niet of er een speciale groep voor vrouwen binnen de SCNC bestaat (gehoor CGVS, p.26).

Eveneens opmerkelijk is dat u niet op de hoogte bent van de arrestatie van belangrijke SCNC leden in de eerste drie maanden van 2007, temeer daar uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd blijkt dat het gaat over een arrestatie op 20 januari 2007 van veertig leden van SCNC te Bamenda, waaronder de door u vernoemde assistent chairman Nfor Ngala Nfor en de door u vernoemde chairman van de Northern Zone Humphrey Mbinglo alsook uw oom (D.A.N.) (gehoor CGVS, p.9-10 en 25). Uw uitleg dat u tijdens de eerste drie maanden van 2007 langs uw ouders ging om een zegen te krijgen en dat het incident misschien net op dat moment plaatsvond, volstaat niet aangezien men kan veronderstellen dat ook uw ouders (G.W.) - de derde adviseur van de SCNC van de LGA van Kambe - en (N.D.) lid zijn van de SCNC op de hoogte zouden moeten zijn geweest van het incident en dat u bij uw terugkeer naar uw woonplaats – nota bene het huis van uw oom (A.N.) die eveneens werd gearresteerd – zou moeten hebben vastgesteld dat uw oom werd gearresteerd.

Verder verklaarde u dat u soms documenten, pamfletten en T-shirts afleverde voor de SCNC en dat u deze kreeg van uw oom (A.N.). Later gaf u aan dat u uw eerste activiteit voor SCNC uitvoerde op 27 februari 2008 en aangezien u nadien opgesloten of ondergedoken zat tot u het land verliet, was dit dan ook uw enige activiteit (gehoor CGVS, p.13). Eerst weigerde u de opdracht - om pamfletten en T-shirts op 27 februari 2008 in Bafut rond te delen - aan te nemen van uw oom, omdat u dacht dat u ze alleen moest uitvoeren, maar uw vrienden (S.C.A) en (P.V.) overtuigden u (gehoor CGVS, p.13 en 15). Verder getuigt het van weinig voorzichtigheid u met een rugzak met daarin materiaal van de SCNC te begeven in een straat veel agenten aanwezig waren die traangas gebruikten en mensen – ook mensen die toekeken – arresteerden (gehoor CGVS, p.16). U gaf als reden van uw handelen op dat u een rapport van de SCNC – Bafut moest afgeven en dat u bovendien vergeten was dat u materiaal van de SCNC bij had (gehoor CGVS, p.16), wat weinig doorleefd overkomt.

Gelet op bovenstaande onwetendheden maakt u het niet aannemelijk dat u daadwerkelijk betrokken en actief was voor de SCNC en bijgevolg vervolgd werd voor het door u aangehaalde feit.

Overigens kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt bij uw beweerde opsluiting en ontsnapping.

Zo gaf u aan dat u op 1 maart 2008 samen met ongeveer dertig andere leden van de SCNC werd getransfereerd van 'Public Security' naar 'Bamenda Central Prison – Up Station', maar u kon niet één van deze dertig mensen bij naam noemen. Deze onwetendheid is des te vreemder daar u aangaf dat sommigen vanuit het centrum

afkomstig waren (waar u woonde) en sommigen van Bafut (waar u op 27 februari 2008 een activiteit voor de SCNC uitvoerde) (gehoor CGVS, p.17). Verder gaf u aan dat u op 3 maart 2008 werd getransfereerd van 'Bamenda Central Prison – Up Station' naar de 'New Bell' gevangenis te Doula en dit waarschijnlijk omdat u bekentenissen aflegde over de 'Rapid Intervention Force', zaken die u vernam toen u op uw kamer bij uw oom thuis zat (gehoor CGVS, 18 en 19). U zat van 4 maart 2008 tot 29 juni 2008 opgesloten in een cel met honderd gevangenen, maar u kunt slechts van één gevangene de voornaam geven en bovendien weet u niet eens waarom hij opgesloten zat. Verder kent u geen wachters bij naam (gehoor CGVS, p.19-20). Deze onwetendheden zijn frappant, aangezien u gedurende vier maanden in de 'New Bell' gevangenis beweerde te zijn vastgehouden (gehoor CGVS, p.20). U verklaarde verder dat u op 29 juni 2008 rond elf uur 's avonds geweerschoten hoorde aan de poort van de gevangenis en dat u de massa naar buiten volgde en zo ontsnapte. Nog volgens u begon de onrust en de geruchten van een ontsnapping pas op 29 juni 2009 in de namiddag (gehoor CGVS, p.20-21). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat er reeds enkele weken spanningen waren in de 'New Bell' gevangenis voor de schietpartij in juni en dat de ontsnapping plaatsvond in de namiddag van 29 juni 2008. **Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.**

De door u in het kader van uw asielpcedure neergelegde identiteitskaart en geboorteakte tonen uw identiteit aan, wat niet in twijfel wordt getrokken. Verder legde u een lidkaart van de SCNC voor. Bij dit document is het belangrijk op te merken dat de stempel niet doorloopt op de pasfoto, wat sterk doet twifelen aan de echtheid van dit document. De lidkaart wijzigt overigens voorgaande vaststellingen over uw betwijfelbare SCNC-betrokkenheid en vervolging niet. Met betrekking tot het door u voorgelegde attest van lidmaatschap en slachtofferschap van SCNC dd. 25 november 2008, opgesteld door Prince Mbinglo H. Humphrey, kan worden opgemerkt dat een dergelijk document geen officieel karakter heeft en bijgevolg de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet kan herstellen. Om enige bewijskracht te hebben, dienen de door u voorgelegde stukken te worden ondersteund door consistente en geloofwaardige verklaringen, wat in casu echter niet het geval is. Verder betreffen de 'catalogo' van schendingen van de mensenrechten de 'member resolution' 12 juni 2008 en 'press release' dd.6 maart 2008 de algemene situatie van de 'Southern Cameroons', maar tonen ze uw persoonlijke problemen niet aan. De convocaties dd. 16 juli 2008 en 26 augustus 2008 die respectievelijk aan uw vader en moeder werden gericht, vermelden niet dat ze zich moesten aanbieden omwille van uw problemen en kunnen bezwaarlijk dienen om uw asielrelaas te ondersteunen. De door u neergelegde kopie van een krantenartikel uit *The Post* dd. 22 augustus 2008 toont aan dat er op 29 juni 2008 gevangenen werden doodgeschoten tijdens een ontsnappingspoging uit de New Bell gevangenis, wat niet wordt betwist, maar bevestigt verder geen details die u aanhaalde betreffende de ontsnapping. De details die u gaf betreffende de ontsnapping, werden eerder al weerlegd aan de hand van informatie waarover het CGVS beschikt. U legde geen documenten voor om uw reisweg te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is

van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoeker merkt op dat hij wel de band met zijn oom A.N. aannemelijk heeft gemaakt, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing is vastgesteld. Verzoeker verklaart dat hij de exacte leeftijd van zijn oom niet kende omdat er niet veel belang aan leeftijd wordt gehecht in zijn land van herkomst en zijn oom er zeer jong uitziet. Hij kende hem onder deze naam. Hij verklaart niet op de hoogte te zijn van de arrestatie van zijn oom en andere leden van het SCNC in februari 2007 omdat hij net op dat moment bij zijn ouders, die in een afgelegen dorp wonen, op bezoek was en zijn oom nadien niets over de arrestatie heeft verteld. Zijn oom heeft hem wel degelijk de opdracht had gegeven T-shirts en pamfletten uit te delen in Bafut, wat de eerste activiteit was van verzoeker.

Wat betreft het feit dat verzoeker niet veel leden van het SCNC kon opnoemen en niet kon zeggen wie de functie van treasurer en vice-chairman hadden, merkt hij op dat hij geen actief lid was van het SCNC. Verzoeker herneemt zijn verklaringen afgelegd in het kader van zijn asielrelaas. Verzoeker besluit hieruit dat niet ernstig kan worden betwist dat hij lid is van het SCNC, temeer daar hij zijn lidkaart en een verklaring van Prince Mbinglo H. Humphrey voorlegt, die verzoekers lidmaatschap bevestigt.

Verzoeker meent dat het Commissariaat-generaal ten onrechte bedenkingen had bij zijn opsluiting en ontsnapping. Verzoeker stelt dat hij niemand van de SCNC-leden die samen met hem werden gearresteerd, bij naam kende omdat hij na vier dagen (1 maart 2008) naar een andere gevangenis werd overgeplaatst. Bovendien stelt verzoeker dat hij tijdens de opsluiting heel erg op zichzelf gericht was gezien de opsluiting en de foltering die hij onderging. Wat betreft het feit dat verzoeker in verband met de latere opsluiting van 4 maart tot 29 juni 2008 slechts één gevangene bij naam kon noemen, merkt hij op dat hij in het New Bell Prison aan nog meer foltering onderworpen werd. Verzoeker kende slechts twee medegevangenen met wie hij samen klusjes deed. Hij merkt voorts nog op dat hij niet op de hoogte was dat er reeds enige weken voor zijn ontsnapping spanningen waren, omdat het New Bell Prison een zeer grote gevangenis is met enorm veel afdelingen.

Verzoeker meent dat het Commissariaat-generaal ten onrechte zou twijfelen aan de echtheid van zijn lidkaart van het SCNC. De stempel loopt wel door, doch is niet goed zichtbaar. Verzoeker meent voorts dat het attest van Prince Mbinglo H. Humphrey wel degelijk bewijskracht heeft aangezien het ondersteund wordt door consistente en geloofwaardige verklaringen. Hij meent voorts dat de convocaties ideale bewijzen zijn van zijn problemen en stelt dat het vanzelfsprekend is dat de politie niet op de convocaties gaat vermelden dat de ouders van verzoeker zich moesten aanbieden omwille van de problemen van verzoeker.

3.2. Aangaande de beweerde familieband met A.N., een leidinggevend persoon van het SCNC te Mezam, blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker diens volledige naam niet kende en zich bovendien meer dan twintig jaar vergist inzake de leeftijd van deze beweerde oom bij wie hij zou hebben ingewoond van 2005 tot februari 2008. Verzoekers verweer dat in zijn land van herkomst "*niet veel belang gehecht wordt aan de leeftijd van personen*" is te dezen niet dienstig ter weerlegging van voormelde vaststelling en bovendien strijdig met het algemeen bekend gegeven dat in zijn land van herkomst aan personen van hogere/oudere leeftijd aanzienlijk respect wordt betoond. Dat verzoeker bovendien niet op de hoogte is van de arrestatie van zijn oom omdat hij op dat ogenblik bij zijn ouders verbleef, die zeer afgelegen zouden wonen, is niet geloofwaardig daar aangenomen moet worden dat via de aanwezige communicatiemiddelen in verzoekers land van herkomst, in casu bvb. mobiele telefoons, hij van dergelijk belangrijk feit op de hoogte zou gebracht worden, mede in acht genomen dat verzoekers vader een hoge SCNC-adviseur is (administratief dossier, stuk 4, p.7). De bestreden beslissing is dan ook terecht tot de conclusie gekomen dat verzoeker de familieband met A.N., zijn beweerde oom, niet aannemelijk heeft gemaakt aangezien hij

naast voormelde vaststellingen geen kennis heeft van het feit dat hij met anderen werd gearresteerd in januari 2007- bovendien tijdens een persconferentie - in de Cow Street (ibid., p.14). De loutere herhaling van zijn eerdere verklaringen is niet dienstig ter weerlegging van de vaststellingen in de bestreden beslissing.

Verzoekers geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd door zijn verklaringen waaruit blijkt dat (i) hij de namen niet kan duiden van personen die de functie van 'treasurer' en 'vice-chairman' uitoefenden binnen zijn lokale afdeling (ibid., p.11) (ii) hij niet op de hoogte is van de arrestatie van veertig SCNC-leden te Bamenda in januari 2007 (ibid., p.25), waaronder belangrijke leidinggevenden én zijn beweerde oom (iii) hij geen persoon kon benoemen van de dertig SCNC-leden met wie hij van 1 maart 2008 tot 3 maart 2008 opgesloten was in een cel in het 'Up Station' te Bamenda (ibid., p.17-18) (iv) hij, hoewel hij van 4 maart 2008 tot 29 juni 2008 opgesloten zou zijn geweest in de 'New Bell'-gevangenis te Douala, hij geen namen van bewakers kent en slechts de naam van één medegevangene doch niet de reden van zijn opsluiting, en dit terwijl hij in een cel van honderd personen zou zijn opgesloten (ibid., p.19-20).

Ten gevolge van voormelde onwetendheden en vage verklaringen dient te worden besloten dat verzoeker noch zijn affiliatie met het SCNC of de persoon A.N. aantoon, noch zijn activiteiten voor het SCNC, noch de beweerde daden van vervolging (opsluiting) die er het gevolg van zouden zijn.

De door verzoeker bijgebrachte documenten vermogen niet zijn geloofwaardigheid te herstellen daar deze betrekking hebben op zijn identiteit (geboorteakte, identiteitskaart) en de algemene situatie in Kameroen ('press release' van het SCNC, artikel 'The Post'). De bijgebrachte convocaties - die bovendien merkwaardigerwijze slechts de volgnummers "004" en "017" hebben terwijl ze uitgereikt zijn in juli en augustus 2008, aldus na het verstrijken van meer dan de helft van het jaar - , het gesolliciteerd schrijven van Prince Mbinglo Humphrey en de SCNC-lidkaart zijn evenmin dienstig om verzoekers teloorgegangene geloofwaardigheid te herstellen. Aangaande de SCNC-lidkaart wordt evenwel opgemerkt dat deze in origineel ter terechtzitting werd voorgelegd en dat de stempel in tegenstelling tot het gestelde in de bestreden beslissing, hoewel moeilijk merkbaar, weldegelijk doorloopt over de foto.

De bestreden motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en wordt niet dienstig weerlegd; derhalve wordt de motivering door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker voert aan dat hij minstens onder het statuut van subsidiaire bescherming valt aangezien er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade omdat hij bij terugkeer weer foltering en onmenselijke en vernederende behandelingen dreigt te ondergaan.

4.2. Verzoeker beroept zich voor het verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op dezelfde motieven als deze aangehaald in het kader van de vluchtelingenstatus. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas (zie sub 3.2.) en de elementen in het administratief dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de voormelde wet van 15 december 1980.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 24 maart 2009 door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.